

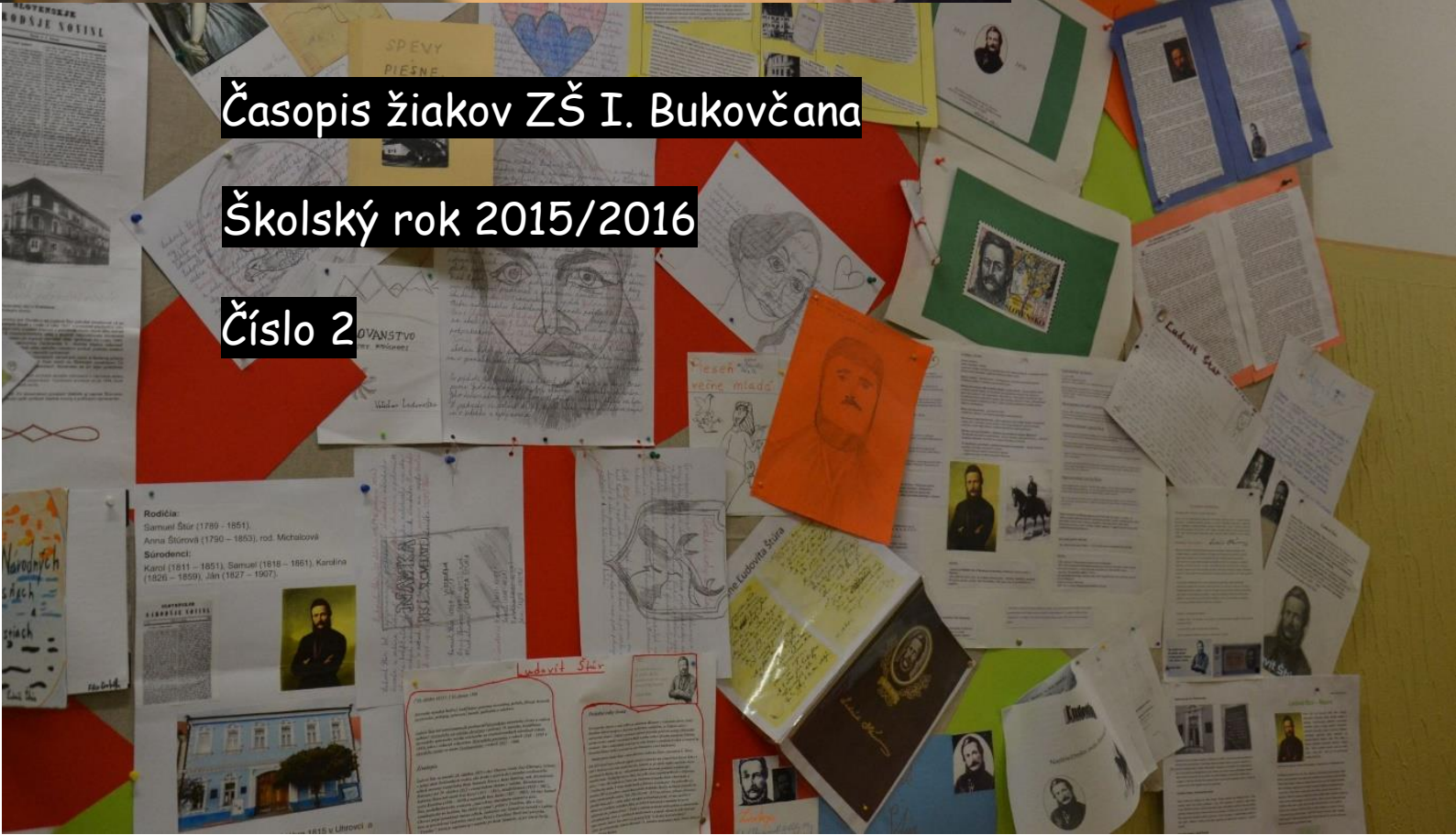
BukoVINKY

Časopis žiakov ZŠ I. Bukovčana

školský rok 2015/2016

Číslo 2

Ahojte moji milí čitatelia!

Je november, no ani sa to veľmi chvíľami nezdá. Ráno zima, cez deň teplo, večer tma... Stmieva sa oveľa skôr ako predtým, ráno sú veľmi osviežujúce, vietor fúka veľmi aktívne. No vonku ešte stále intenzívne svieti slniečko, hoci jeho lúče pomaly slabnú, zubami-nechtami sa nechce vzdať svojej nebeskej vlády.

Kolotoč školských povinností sa krúti a krúti a krúti. Je fakticky november a ani sa nenazdáme a budú tu Vianoce. Máme za sebou klasifikačnú poradu, rodičká, napomienky, pochvaly aideme ďalej. Čo treba opravíme, vylepšíme, dobehneme, ba možno aj predbehneme. Nuž čo, učenie, učenie a učenie, nič iné nám nezostáva, ak chceme mať za sebou dobré školské výsledky.

Máme za sebou veľmi pekné podujatia, príjemné návštevy, besedy, prezentácie a pomaly ideme v ústrety novým zaujímavým akciám. Predvianočný čas bude plný mnohých zaujímavých udalostí.

Na voľné chvíle ponúkame nové číslo BukoVINIEK, nech sa páči, čítajte! Redakčná rada želá všetkým čitateľom príjemné chvíle pri listovaní naším časopisom. Budeme sa veľmi snažiť, aby sme zaujali každého. Adelka, Stelka, Terezka, Jakub, Janka, Grétka, Kvido aj Sabinka s Karin a mnohí ďalší sa tešia na spoločné chvíle!

Vaše BukoVINKY

Smotanová torta

Čo sladké si dneska dám?

Recept na tortu predsa mám....

prečítam si čo, v ňom píšu,

mám v komore tajnú skrýšu.

Ingrediencie na stôl znášam,

v tortových predstavách sa vznášam.

Bude že to dobrotka,

dá si aj od susedov Dorotka.

Ide na mňa ale hlad....,

niečo malé dám si snád'.

Jedna, druhá čučoriedka,

veď tá torta nemusí byť veľká....

Po prstoch si márne dávam,

piškóty zo sáčku „ochutnávam.“

Vylizujem mascarpone aj smotanu,

prázdne kelímky na stole ostanú....

Pozerám sa neodborne,

ved' mám prázdno v tortovej forme.

Čo tam teraz asi dám?

Ved' na stole už nič nemám!

Ach, žalúdok hladný môj,

spapala som všetko skôr.

Beda, beda tak mi treba,

tortička sa robiť nedá.

Autorka: Katka Beňušková, 8.A

Medzinárodný deň školských knižníc

26.10. sme oslavovali v našej školskej knižnici jej sviatok. Medzinárodný deň školských knižníc bol príležitosťou pre milú oslavu.

Začali sme gratuláciami vo forme básní a želaní, aby mala vždy veľa zvedavých čitateľov. Ako správni gratulanti deti priniesli do knižnice aj knihy, ktoré jej darovali, pretože ich už prečítali a chceli, aby sa posunuli ďalším milovníkom čítania. Nasledovala beseda piatakov so zaujímavými hosťami. Naše ôsmačky sa na chvíľu „premenili“ na známe osobnosti, a tak zrazu prišli do kinosály **bratia Grimmovci, Pavol Dobšinský, Rudo Sloboda či Krista Bendová s Gabrielou Futovou**. Porozprávali o svojej tvorbe, premietli o sebe zaujímavé prezentácie a odpovedali na veľmi netypické otázky. Piataci sa im odmenili farebnými ilustráciami ich kníh, ktoré v skupinkách namaľovali.

Medzi ôsmakov zavítal pán **Marián Komáček**, akademický maliar, ocino našej piatačky Karolíny. Zaujímavé rozprávanie o svojej práci doplnil množstvom ukážok zo svojej tvorby, ba aj videami dokumentujúcimi jeho zaujímavé výtvarné techniky. A opäť more otázok, veď stretnutie s tak zaujímavou osobnosťou nebýva každý deň.

Bolo to veľmi zaujímavé podujatie.

Pripravila: redakčná rada

Vzácná návšteva

Dňa 28.10. sme mali v našej škole veľmi významnú návštevu. Pri príležitosti ROKU ĽUDOVÍTA ŠTÚRA našu školu navštívil samotný Ľudovít Štúr spolu so svojimi priateľmi. V jeho družine bol najlepší priateľ Jozef Miloslav Hurban s manželkou Aničkou Jurkovičovou, Milan Miloslav Hodža a Janko Francisci. Návštevníkov doplnili dve roztľieskavačky Baša a Nika, ktoré zabezpečovali Ľudovítovi mediálnu kampaň.

Ľudovít prišiel do školy a slávnostne otvoril výstavu projektov o ňom, ktorú pripravili žiaci druhého stupňa. Potom navštívil jednotlivé triedy a porozprával sa so žiakmi o slovenčine, o íčkach, o živote mladých ľudí. Napokon spokojný odišiel. Povedal, že naša škola je fajn a naši žiaci sú super. Uznal, že dve íčka na jeden jazyk sú dosť, ale vraj nám drží palce, aby sme pravidlá slovenského pravopisu zvládli na jednotku.

Pripravila: redakčná rada

Správičky zo školičky...Správičky zo školičky...Správičky zo školičky

Charitatívna zbierka mobilov

Srdce pre deti je charitatívny projekt denníka Nový Čas, ktorý spravuje Nadácia Pontis. Do tohto projektu sa zapája aj O2 zbierkou starých mobilov. Za každý starý mobil odovzdá nadácii 1 euro pre choré deti. A tento rok sme sa do tejto zbierky zapojili aj my z **5.C**. Spoločnými silami sme zozbierali **155** starých mobilov a odovzdali sme ich spoločnosti O2 v nákupnom centre Bory Mall.

Vieme, že počet mobilov nie je závratný, ale predsa. Robili sme, čo sme vedeli. Ďakujeme tým, čo nám pomohli. Dokázali sme, že aj my vieme pomáhať.

Pripravila: 5.C

Zaujímavosti.... Zaujímavosti.... Zaujímavosti.... Zaujímavosti....

Po stopách našich predkov

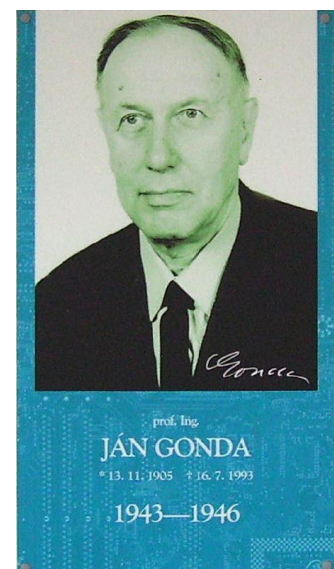
Členka redakčnej rady a naša kamarátka Grétko Gondová, žiačka 5.C triedy, troška pátrala po svojich predkoch, porozprávala sa s ocinkom a dozvedela sa celkom zaujímavé veci. Do ich rodiny patrila zaujímavá osobnosť – Ján GONDA – slovenský a československý inžinier, vysokoškolský profesor a politik.

Narodil sa v Banskej Štiavnici 13.11.1905 a zomrel 16.7.1993 v Bratislave. Mal mimoriadne zaujímavé povolanie. Pracoval ako profesor techniky a návrhár lietadiel a letecký statik. Vo svojom živote dosiahol veľa úspechov a napísal veľa zaujímavých odborných kníh.

V roku 1945 sa oženil so známou spisovateľkou Kristou Bendovou a v roku 1951 sa s ňou rozviedol. Narodila sa mu dcéra Katarína. Ján Gonda bol strýkom Grétkino ocina, čiže bol to Grétkin pra pra strýko.

Pripravila: redakčná rada a Grétko Gondová, 5.C

Stela sa rozpráva s Klárou

Rozhovor s **Klárkou Lukáčovou** - hrá na dychové nástroje už polovicu svojho života a má 12 rokov, je žiačkou 7.B a dobrou kamarátkou.

1.Ako si sa dostala k hudbe?

Hudbu som milovala už od malička, a keď sa naskytla príležitosť venovať sa jej, využila som ju.

2.Prečo si si vybrala práve saxofón?

Mám rada mnohé hudobné štýly a medzi moje najobľúbenejšie patrí jazz, a čo iné ako saxofón je tak typické pre jazz.

3.Aké skladby rada hráš?

To záleží na mojej nálade, ale najradšej improvizujem a vymýšľam si ich. Ale ak, tak sú to určite skladby, ktoré v ľuďoch zanechávajú silný dojem.

4.Nevadí susedom, keď cvičíš?

Nie, majú radi keď hrám, aj keď to dosť počúť a obľúbili si hlavne jazzové a popové skladby.

5.Máš aj nejaké iné záľuby?

Okrem saxofónu chodím na spev, výtvarnú, jazdenie na koni, horolezectvo, a celkovo šport mám veľmi rada a s ním aj pobyt vonku

Rozhovor pripravila: Stelka Ryšánková, 7.B

Krása okolo nás....krása okolo nás....krása okolo nás....

Piesočný kopec

Devínska Nová Ves je veľmi krásna mestská časť. Máme tu všetko. Keď chceme nakupovať, tak nakupujeme, keď sa chceme zabávať, tak sa zabávame, ale....Ale to nie je všetko! Devínska Nová Ves je najkrajšia preto, lebo tu máme krásny Sandberg.

Je to kopec z piesku. Dávno, dávno, pradávno tu všade okolo nás bolo more. More – širé, nekonečné, nádherné. Zavrite oči a predstavte si to. To je ale nádhera! More vyschlo, ustúpilo a bol tu. Kopec z piesku. Vysoký, štíhly, piesočný. Piesok, piesoček sa však pomaly, pomaličky zošucháva a vietor jeho čiastočky roznáša po kraji. Okrem toho aj niektorí z nás porušujú pravidlá správania sa v chránenej oblasti a z nádherného piesočného kopca si robia obyčajnú šmýkačku. Nie je to škoda? Zabúdame, ako sa máme správať k vzácnym veciam?

V okolí piesočného kopca sa našlo veľké množstvo skamenelín. Na kameňoch v okolí zase množstvo odtlačkov mušlí. Chytíte kameň, pohladíte ho a v dlaní sa ako v zrkadle ukáže kus našej histórie. Je to niečo krásne!

Chráňme si to, čo tu máme. Obdivujme a chráňme krásu okolo nás!

Autorka: Tereška Macková, 5.C

Náš rozhovor....náš rozhovor....náš rozhovor....náš rozhovor....náš rozhovor....

Marián Čekovský

**je slovenský hudobník, spevák,
skladateľ, komik a moderátor,
kamarát rodičov našej redaktorky
Emky Kolesárovej, ktorej sa podarilo
urobiť s touto osobnosťou rozhovor.**

Aké boli vaše začiatky?

Moje začiatky boli také ako každého
dieťaťa, sníval som o tom,
čo teraz robím, akurát som o tom
sníval viac a chcelo sa mi viac.

To bez cvičenia tam, kam som sa chcel dostať sa nedalo, ale aj tak musím
cvičiť aj dnes, takže môj začiatok bol taký, že som musel poslúchať mamu.

(smiech)

Aké je vaše životné heslo?

Láska.

Aké je vaše hobby?

Zbieranie starých aut a
zbieranie starých bicyklov.

Pracovali ste cez prázdniny alebo ste mali voľno?

Pracoval som celé prázdniny, ale
koncom prázdnin som mal dva týždne voľno a išiel som s deťmi na
dovolenku.

Vychádzate s vašimi kolegami dobre ?

Áno, veľmi dobre.

Pripravili: Ema Kolesárová a Marián Čekovský

Pozývame Vás

Tak ako po iné roky aj tento rok si Vás dovoľujeme pozvať na **vianočné dielničky** s neopakovateľnou a čarovnou atmosférou Vianoc v našej škole

(v budove na Ulici Ivana Bukovčana 1).

Vo vestibule školy si určite nezabudnite plnými dúškami vychutnať chuť a vôňu sladkých a slaných koláčikov a výborného vianočného punču. Pre Vaše šikovné detičky sú nachystané aj tvorivé dielničky. Môžu si v nich vyrobiť nevšednú ozdobu Vianoc, ktorá určite poteší nielen Vás, ale aj Vašich blízkych. Vianoce si môžete ozdobiť aj výrobkami, zhotovenými rukami našich žiakov, spomedzi ktorých si určite niečo pekné vyberiete – pohľadnice, papierové vločky, ručne vyrábané sviečky z pravého včelieho vosku, šité levanduľové vrecúška, náušnice, adventné vence a mnoho iného.

Už sa na Vás tešíme a dúfame že našu snahu oceníte Vašou prítomnosťou.

Spiš Talent Festival

Na Spiši sme boli ,
striebro sme si vzali.
Vítazstvá sú naše dary,
tento rok sa nám darí.

Podporte nás ľudia,
nech o nás vedia,
že tancujeme, spievame
a aj radosť rozdávame.

Autorka: Nika Griezlová a Grbarčičeta

Zájmy a záľuby.... Zájmy a záľuby.... Zájmy a záľuby.... Zájmy a záľuby

Ja a violončelo

Volám sa Terezka Macková a som piatačka. Hrám na violončelo a veľmi ma to baví. Hrám už dva roky a je to super. Už od detstva som chcela hrať na čelo. Sama som sa prihlásila. Usilovne cvičím a snažím sa byť dobrá.

Už niekoľkokrát mi odložili koncert, ale nakoniec sa mi to podarilo a mala som ho. Hrala som skladby Johana Sebastiana Bacha. Na koncert sa vždy teším, ale hrozne sa hanbím. Už som hrala niekoľko koncertov, ale tiež som sa bála. Hrám na polovom čele a moja pani učiteľka sa volá Zuzana Ráhlová. Tento hudobný nástroj má nádherný zvuk.

Autorka: Terezka Macková, 5.C

Jesenná báseň

Jeseň sa blíži,
kúpaliská zničí.

Listy sa červenejú
a kvetinky odkvitajú.

Vytiahnite hrable,
nech sa tým nikto nepiple.

Ide sa pre listy a
šup s tým do misky.

Už sa všetko červená
a hodí sa teplá koža jelenia.

Autorka: Terezka Macková, 5.C

Zábava....Zábava.... Zábava....Zábava....Zábava....

VTIPY

1. Mamička dala Jankovi 10 €.Janko ale zabudol poďakovať, preto mu mamička hovorí: „Čo poviem ockovi, keď mi dá peniažky?“
Janko odpovie: „Prečo mi dávaš tak málo?“

2. Mórisko vraví zubárovi:
- Pán doktor, ja mám 32 zubov.
- Ved' to má každý človek.
- No hej, ale ja ich mám všetky hore.

3. Mamička na pieskovisku hovorí synčekovi:
- Nebi toho chlapčeka lopatkou po hlave! Spotíš sa a prechladneš.

4. - Mamička, - vraví Janko, ktorý práve prišiel zo školy, - je pravda, že Mária Terézia zaviedla povinnú školskú dochádzku?
- No, áno.
- To je dobré, že už umrela. Ktovie, čo všetko by ešte nevymyslela!

5. V škole sa rozprávajú dvaja prváčikovia:
- Ešte 56 rokov a ideme do dôchodku.

6. - Janičko, vieš, že ti bocian v noci priniesol sestričku? Chcel by si ju vidieť?
- Sestričku nie, ale toho bociana.

7. Marienka pije po prvýkrát kyslé mlieko a mame hovorí:
- Mami tá krava musela byť asi po záruke.
8. „Filip, ako to, že máš také zablatené topánky? Ved' dnes vonku žiadne blato nie je!?"
„Ale je, len ho treba nájsť.“

Pripravila: Karin Paďourová, 5.C

ZÁBAVA....ZÁBAVA....ZÁBAVA....ZÁBAVA....ZÁBAVA

Vtipy

-Haló prepáčte je toto číslo
osem, tri, päť, sedem, sedem,
deväť, jedna?

-Áno, nie, nie, áno, nie, áno.

-Moja žena zachránila život mnohým ľuďom!

-Nevrav a ako?

-Nepodarilo sa jej naštartovať.

-Mami vieš koľko náplne je v zubnej paste?

-Nie, neviem.

-Vidíš ja viem. Od sedačky po televízor.

Muž v bare hovorí žene:

-Slečna chcel by som vám zavolať.

-Dobre, moje číslo je v telefónnom zozname.

-Ale, neviem ako sa voláte.

-Nevadí, meno je tam tiež.

Manželka sa pýta manžela:

-Ferko, aké ženy sa ti viac páčia? Múdre alebo pekné?

-Ani jednej ani druhej, predsa vieš Ivetka, že mám najradšej teba...

Príde babka k doktorovi a vraví mu:

-Pán doktor, mne tmavnú nohy.

-A umývate ich?

-A to pomáha?

Príde dcéra domov zo školy a v žiackej knižke má poznámku:
-Je drzá a neustále vyrušuje.
Druhý deň príde do školy a dáva prečítať učiteľke odpoveď:
-To má po matke. Zmlátil som ich obe. Otec.

Pripravila : Gréta Gondova V.C

Ja a karate

Volám sa Jakub Bago a som siedmak. Rozhodol som sa napísať pár riadkov o sebe a mojej záľube – karate.

Na karate chodím už šesť rokov a dosiahol som zelený pás. Je to môj naozaj veľký koníček.

Chodím na dva tréningy - jeden pre malých, druhý pre veľkých. Na malom tréningu robím jedného z hlavných pomocníkov. Pomocníkov na malý tréning nás je päť. Som to ja, Riško, Ivetka a môj brat Dano.

Je tam ešte úplne hlavná pomocníčka, ktorej sa hovorí senpaika a volá sa Peťa. Na karate chodím do Dúbravky a chodím tam preto, lebo sa učím jednak ovládať, ale aj sebaobranu. Trénujem pravidelne, aktívne, je to mimoriadne zaujímavý šport. Karate mi neraz pomohlo pri bitke, ale tak aby som nikomu neublížil, iba ak by som niekoho spacifikoval. Tak to bude o mne a karate. Je to super záľuba.

Autor: Jakub Bago, 7.B

Bez komentára

